

cười. Lúc nhà máy đóng chuồng dự định nuôi chim bồ câu tạo môi trường sinh thái, Kiên về quê bắt chục đôi chim giống, từ số chim ban đầu ấy, nhà máy đã có hàng trăm con.

- Anh hư thật đấy, hết giờ không chịu về nhà lại còn ngồi chơi với chim. - Nhưng, nhân viên kế toán tới bên cạnh từ lúc nào, nhoẻn cười tinh nghịch.

Kiên vuốt ve mấy chú chim dạn dĩ, nháy mắt:

- Anh về nhà hay ở đây cũng thế. Có mỗi niêu cơm, ngồi bên nào cũng lệch...

- Vậy thì kiếm cô nào đi chứ anh nhỉ. Chăn đơn, gối chiếc, phòng không. Tội quá!

Được thế, Kiên đùa:

- Em xem có cô nào giới thiệu cho anh nhé.

Nhưng dấu môi nhí nhảnh:

- Gớm, nhìn cái mặt anh kìa. Có mà gái xếp hàng chứ còn giả vờ ngoan lắm ý.

- Oan... anh quá!

- Oan Thị Màu hay Thị Kính hử? - Nhưng néo tai anh rõ đau rồi chạy biến về sau dãy nhà văn phòng.

Kiên nhìn theo, tim dường như đập mạnh hơn. Đàn bồ câu tíu tít bay rồi lại đậu làm những tia nắng cũng nhảy nhót bên những khóm hoa cẩm tú cầu.